Compartir habitatge després dels 60

La cooperativa Sostre Cívic està buscant gent per impulsar un projecte de cohabitatge sènior a Girona o rodalies

Ahir es va celebrar la segona reunió del projecte al centre cívic de Can Ninetes, a Santa Eugènia.

GIRONA | LAURA FANALS

La tercera edat no té per què ser sinònim de quedar-se tancat en una residència, convertir-se en una càrrega per als fills o portar una vida solitària en un pis. Aquesta és, almenys, la filosofia de la cooperativa Sostre Cívic, que aposta pel cohabitatge sènior per tal que les persones grans puguin compartir espais i viure d'aquesta manera una vellesa més activa. A Catalunya ja hi ha un parell d'experiències d'aquest tipus, com per exemple a Cerdanyola del Vallès i a Santa Oliva (Tarragona), i ara Sostre Cívic està buscant gent per tirar-ne endavant un a Girona. Ahir van celebrar la segona reunió al centre cívic de Can Ninetes, en col·laboració amb el Banc del Temps Pont del Dimoni.

Segons explica Josep Maria Ricart, membre de Sostre Cívic, la filosofia és senzilla: demostrar que els majors de 60 anys poden dur una vida activa i autogestionada, compartint espais comuns amb companys i a un preu molt més assequible que una residència privada. Per això, aquest tipus de projectes solen comptar amb espais privats -petits apartaments on hi pot haver, per exemple, una habitació amb lavabo i una cuina-sala d'estar- i altres de comuns, on els seus membres comparteixen serveis i converses: menjador, biblioteca, bugaderia... Com si fos una residència, però sense horaris i amb molta més llibertat.

El primer pas per als interessats és constituir-se en cooperativa. El següent pas és parlar amb l'Ajuntament -que podria ser el de Girona o algun altre dels voltants- per aconseguir la cessió d'ús d'un terreny qualificat com a dotacional i acordar amb ell les condicions. Quan s'acabi el termini de la cessió, que sol ser de 30, 50 o 90 anys, el terreny, amb l'edifici ja construït, tornarà a ser de gestió municipal. Segons indica Ricart, això és una bona fórmula per al consistori, ja que no s'ha de vendre patrimoni i més endavant pot recuperar tant el terreny com l'immoble.

Un cop disposen del terreny, els cooperativistes han de construir l'edifici, que sol tenir capacitat per a unes 25-30 persones. L'avantatge de fer-ho amb aquest sistema, assenyala Ricart, és que se'l poden fer al seu gust i mida. Normalment, els cooperativistes han de pagar un títol de soci quan entren i després anar pagant cada mes el retorn del crèdit que hagin demanat per a la construcció. Sostre Cívic col·labora amb la banca ètica, tot i que sempre és la cooperativa local la que acaba decidint amb quina entitat financera vol treballar.

La propietat de l'edificació és sempre de la cooperativa, i els socis poden transmetre els seus títols als seus hereus directes. Tot i això, els cooperativistes poden establir condicions per vendre títols a tercers, però fugint sempre de l'especulació urbanística.

Per a Ricart, el cohabitatge sènior és la millor opció per a persones actives, que han estat treballant i tirant endavant projectes durant tota la vida i que, en arribar a la tercera edat, volen mantenir la seva independència però amb un esperit col·laboratiu. "No volem estar en una residència per passar-nos tot el dia mirant la tele i que

ens treguin a passejar", assenyala. "Volem sentir-nos actius, si podem, fins a la fi dels nostres dies", afegeix.

Per això, aquesta vida comunitària -per a la qual s'han d'establir, lògicament, normes de convivència i fórmules de resolució de conflictes- els permet fer la seva però alhora sentir-se part d'una comunitat, amb l'opció de fer àpats en companyia, realitzar tallers compartits i saber que els companys es preocuparan d'ells si estan malalts o tenen algun problema. "A més, suposa un estalvi energètic i econòmic, perquè en lloc de tenir 30 rentadores o 30 neveres es comparteixen els electrodomèstics i per tant es pot passar amb menys", indica Ricart.

De moment, el projecte ha començat a fer els seus primers passos a Girona. A les dues primeres reunions han assistit les persones interessades o senzillament encuriosides per la proposta, tot i que encara queda molt camí per recórrer. Tot i això, Ricart es mostra convençut de la bondat de projecte: "Defensa l'economia del bé comú i no del benefici, i a més estalvia al govern haver de fer-se càrrec de nosaltres", conclou.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2016/10/09/compartir-habitatge-despres-dels-60/808322.html?utm_source=rss